nenna wõis paar aastad mööd
olla, hobune oli selle aja sees
ainult pütsa warat tööd tein
Ühel Jaulu lau päewa õhtul
istus Märt oma naesega laua
ääres peerk põles frau wahel
üksi rehe uks oli lahti. Ja
hobu püstis fea tuppa ja
waatas oleda näuga nende
fääle. Märti süda läks
haledaks. Ta wõttis laua fealt
mõne sun täije. ja andis —
hobu sele. Ja ise ütles kolm
aastad oled mind teeninud
ilma söömata. Hobu ütles
sõi tükid suure isuga ära
Aga mis nüüd sündis hobu
sai inimeses. ja see ei olu
muud kui wana surm

mõisa herra ja hakas kone
lema, kas tead see mees kes sulle
minu müis on wana sar=
wik ise, Seda wüsi on ta
palju inge sid kes Juma la
meele pärast ei ole eland —
piinand, sest mina ei hooe=
ind oma elu algas talu inimes=
test pörmugi, ja iga mees
ootis mulle surma. —
Sell samal pilgul oli kolinad
kuulda. Ja korraga ilmus
see sama mees Mardi ette
ja ütles, Et sa üle minu
keelu oled astun, ja talle süja
and sid. Siis jäed sa tema st ilma
Nüüd wõtis ta pütsa andis
mõisa herra le mõned laksud
ja ta sai hobu ses; siis is tus ta
selga, ja kihutas minema.—